

הסדר — בסדר למרות הסדר המופתי שהאפיל על המשחק הכושל, ניסו מאות צופים לזכות עצמם, ללא זכות, במקומות נוחים יותר, 1000 השוטרים והסדרנים דאגו לכך שלפחות כמה שנוגע לסדר — הכל ידפוק. לא היו כל הפרעות רציניות שהן הודות לכושרם של המארגנים.

שער בלי בריח הרגעים הראשונים של המשחק היו עוד נסבלים. עצירותיו הנפלאות של חודורוב יצרו בתחילה הרגשת בטחון שהשער הישראלי יהיה נעול על בריח. שלא באשמתו של חודורוב הייתה זו הנחה מוטעית ופעמיים, במחצית השנייה של המשחק, הובקע השער הישראלי.

היר של ישראל משך שנים רבות, וטל את הכדור בידיו, העבירו בבעיטה רחוקה וגבוהה לאמצע המגרש. איש לא האשימו בשער ש"ספג. הוא נחשב מתמיד בעיני הקהל לאילול, הנמצא בדרגה אחת לפחות מעל לשאר חבריו. כאשר לפני הפתיחה פיזר פרחים לעבר הקהל, קצר תשואות סואנות מרבבות מעריציו שהודו לו בכך על יכלתו הספורטאית הבלתי-מצוייה.

20 דקות לאחר השער הראשון, פרצו ה"ח"נים בצהלת שמחה. חודורוב שכב על הדשא מחוסר-אונים מול הכדור שנה ברשת שערו. שוב לא נפל השער באשמתו אלא כתוצאה ישירה משגיאת ההגנה.

השחקנים היוונים התנשקו. קפצו מרוב שמחה. שוערם, שעמד בקצה המגרש מחוסר-עבודה, רץ אל מאמן הקבוצה, שישב בשולי המגרש חיבק אותו רקד סביבו במעגלים.

דממה אפפה את חמש הרבבות, שרבים מהם החלו כבר לזרום לעבר מנהרות ה"יצאה".

מצב הרוח לא היה מרומם, וים האנשים דמה ללוייה רבתי. חובבי-הכדורגל לא ציפה עד לשריקת הסיום, המאבק נסתים עבורי דקות רבות לפני כן, כאשר ראה את נבחרת-ה"ח"נים על השדה. לאחר שבועות של אימונים, מיון קפדני ומחנה-נופש ברעננה גדוש כל טוב.

תמונה אחרת

קהל חובבי-הספורט הישראלי לא היה מעולם קהל בלתי-הוגן. אורחים רבים ציינוהו כאחד המשובחים, המגיב בצורה אובייקטיבית-יחסית על כל פעולה בלתי-מרוסנת הנעשית על השדה. הוא לא נמנע מעולם להריע למנצחים, אף כשאלה לא היו ישראלים. אולם הפעם היתה זו תמונה שונה מהרגיל. הובטח לקהל מאבק, אפילו ניצחון. הוא בא בהמוניו, שילם מחירים מפולפלים — אך לא חזה בשום קרב, אלא לכל היותר בהצגת-קרקס מצד הישראלים. ההצגה יכלה להיות מבדחת, אילמלא נטלה בה תפקיד נכבד ולא ביותר נעים הנבחרת הלאומית של ישראל.

ההתאחדות לכדורגל הגישה לקהל טכס נאה, מבוזר, הנהוג בכל ארץ נאורה. לעתים מסנור הטכס את העין, מונע בעדה מלחזור אל מאחורי-הקלעים של מריבות ומדנים. ה"כדורגל הישראלי היה מסוגל השבוע להוכיח כי הנו גורם ייצוג בעל חשיבות רבה. אולם לעיני חמש הרבבות שחזרו לבתיהם מבושלים ומאוכזבים, הצטיירה תמונה אחרת.

חוזי, והוממה הכבדה שהשתררה לשתע ביש"רה רעות.

על כדור: סכס סאיים

המשחק הגדול התנהל תחילה בעצלתיים. "החברה נרגשים", תירץ אחד הצופים את מראה העלוב של הנבחרת. איש לא שעה לו. העינים ננעצו בכדור במבט מאיים: קריאות "שייע", "שייע"! נבלעו עוד הרבה לפני תחום השער היווני, והחלוץ הדינאמי של ישראל נהדף שוב ושוב, מבלי שהקהל ישבע ממנו נחת.

בדקה ה"19" היה נדמה שההתרגשות הישראלית חלפה, ובמקומה באה היציבות המקוה. התקפת-מחץ של שורת-החלוצים הקפיצה את הרבבות מהמושבים. אולם בעיטתו של צבי סטודינסקי, הקיצוני השמאלי, הגיעה באטיות ישר לידיו של השוער היווני. לאותו שחקן ניתנו עוד שתי הודמנויות נוספות. אך הוא, כמו שאר חבריו, היה חיוור מדי, מכדי שיהיה מסוגל לקצור תשואות.

משך דקות ספורות ירד המתח פלאים. ה"11 של ישראל התרוצצו אחרי הכדור כאילו היו שחקנים מתחילים, הצליחו בקושי רב להפריע ליריביהם לבעוט בכדור. כאשר נשמע עה שריקתו של השופט האיטלקי, נאה-המר"אה ועדין-ההליכות, ריקארדו פיארני, להפסקת המחצית, היה כבר ברור שרק נס עלול היה לספק את הקהל הרעב.

גלים נלים מסתערים

גירי בית-הלוי, מאמנה הנמוך והנמרץ של הנבחרת, לא ידע מה לחשוב: הקבוצה שי"שחקה לא דמתה אפילו מרחוק לנבחרת ל"אומית. "60 אלף באו לראות אותכם", צעק להם ברוגזה, "הראו לפחות שאתם יודעים לשחק!"

הדקות הראשונות של המחצית השנייה היו מעודדות. כמה התקפות נמרצות ומספר בעיטות-קרון מסוכנות של הישראלים מחקו קמעה את הפיהוק הרחב מעל הפה. גם ביצוע הראשי הורמו הגבות החשובות והשתפר ה"חיוך הראשון. אולם עד מהרה נהפכה הקצרה על פיה. גלים נלים הסתערו היוונים לעבר ה"שער הישראלי, יותר הודות לחולשת המאר"חים מאשר ליכלתם שלהם. הרגע הקודר לא איחר לבוא. 20 דקות לאחר ההפסקה שלח הקיצוני הימני של נבחרת-יחוף, קוקינאקיס, בעיטה חדה ממרחק רב, השחיל את הכדור בפניה השמאלית של השער הישראלי, שם עמד חודורוב.

נאמנים למשימה היוונים לא הראו כדורגל משוכח אך הם היו נאמנים למהירותם האופיינית, הסתערו כסופה אל השער הישראלי, סיכנוהו לעתים תכופות. מולם ניצב חודורוב ומרד

לאיל תשואות סואנות